

prima instanță: Judecătoria Centru, mun. Chișinău
Judecătorul: S. Stratan
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Vascan, E. Fistican, Vl. Clima

ÎNCHEIERE

6 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Tamara Chișca - Doneva
Luiza Gafton

examinând admisibilitatea recursului declarat de Cabinetului avocatului „Stoianov Ludmila”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Primăria orașului Vadul lui Vodă împotriva Cabinetului avocatului „Stoianov Ludmila”, intervenient accesoriu Ciorba Raisa, privind restituirea sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2017, prin care s-a admis cererea de apel declarată de Ciorba Raisa, s-a casat hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 19 septembrie 2016 și s-a emis o hotărâre nouă de admitere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 15 octombrie 2015, Primăria orașului Vadul lui Vodă a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Cabinetului avocatului „Stoianov Ludmila”, privind restituirea sumei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, prin hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău nr. 3 - 56/2012 din 3 decembrie 2012, devenită definitivă și irevocabilă la 15 ianuarie 2014, s-a încasat de la Primăria și Consiliul orașului Vadul lui Vodă în beneficiul Chisnenco Liubovi suma de 7 352 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată și de asistență juridică, cât și suma de 2 000 lei, cu titlu de compensație pentru prejudiciul moral. În aceeași cauză, Curtea Supremă de Justiție, prin decizia suplimentară din 15 ianuarie 2014, a decis încasarea de la Primăria și Consiliul orașul Vadul lui Vodă în folosul Chisnenco Liubovi a sumei de 500 lei, cu titlu de asistență juridică.

Primăria orașului Vadul lui Vodă a arătat că, la 27 ianuarie 2014, întru executarea actelor judecătorești menționate mai sus, au fost emise două titluri executorii care vizează executarea benevolă a acestora în favoarea creditorului Chisnenco Liubovi. Astfel, reprezentantul dnei Chisnenco Liubovi, avocata Stoianov Ludmila, a solicitat ca sumele adjuocate prin hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău nr. 3-56/2012 din 3 decembrie 2012, să fie transferate pe contul Cabinetul avocatului „Stoianov Ludmila”.

În aceeași ordine de idei, reclamantul a relatat că, prin ordinele de plata nr. 151, 116, 117 din 20 februarie 2015, a transferat sumele bănești adjuocate, pe contul beneficiarului Stoianov Ludmila, avocatul dnei Chisnenco Liubovi, urmând ca suma de 9 852 lei să fie ridicată de ultima. Însă, la momentul efectuării transferului, Chisnenco Liubovi era deja decedată, fiind necesar ca moștenitorii legali a acesteia, la prezentarea certificatului de moștenitor, să poată dispună de respectiva suma bănească.

Din raționamentele relatate, dna Ciorba Raisa, moștenitoarea decedatei Chisnenco Liubovi, a solicitat Primăriei orașului Vadul lui Vodă transferarea sumelor bănești stabilite prin hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 3 decembrie 2012. Aceste circumstanțe se confirmă prin certificatul de moștenitor nr. 001381 din 21 octombrie 2014 și prin cererea nr. 05-6/318 din 6 august 2015.

În baza celor prezentate *supra*, reclamantul a opinat că este îndreptățit să oblige Cabinetul avocatului „Stoianov Ludmila” la restituirea sumei de 9 852 lei.

Primăria orașului Vadul lui Vodă a solicitat obligarea Cabinetului avocatului „Stoianov Ludmila” să returneze suma de 9 852 lei (f. d. 3).

La termenul de judecată, pârâtul Cabinetul avocatului „Stoianov Ludmila” nu a formulat referință în întâmpinarea cererii de chemare în judecată, însă a solicitat, prin cererea din 19 noiembrie 2015, scoaterea de pe rol a acțiunii în condițiile art. 267 lit. c) din Codul de procedură civilă (f. d. 35 – 36). Solicitarea indicată a fost respinsă de prima instanță, deoarece circumstanțele invocate de pârât se referă la fondul cauzei și vor examinate pe parcursul judecării acesteia (f. d. 49).

La 11 februarie 2016, Judecătoria Centru, mun. Chișinău a admis demersul Primăriei orașului Vadul lui Vodă și a introdus în proces pe dna Ciorba Raisa, în calitate de intervenient accesoriu (f. d. 49).

Pe parcursul examinării cauzei, intervenientul accesoriu Ciorba Raisa a depus referință în întâmpinarea cererii de chemare în judecată, prin care a cerut admiterea acțiunii (f. d. 58 – 60).

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 19 septembrie 2016, s-a respins acțiunea ca fiind neîntemeiată (f. d. 96, 100 – 103).

Pentru a hotărî astfel, instanța de judecată a constatat situația de fapt prezentată de Primăria orașului Vadul lui Vodă în cererea de chemare în judecată.

Pe fondul cauzei, acțiunea a fost respinsă în temeiul art. 1030 alin. (1) și 1051 alin. (1) din Codul civil, întrucât raporturile contractuale nu încetează prin decesul sau prin incapacitatea mandantului dacă nu s-a convenit altfel sau dacă aceasta nu rezultă din conținutul obligației contractuale. Mai mult, avocatul Stoianov Ludmila avea toate împuternicirile de reprezentare a defunctei Chisnenco Liubovi (f. d. 102).

În subsidiar, instanța a subliniat că Ciorba Raisa nu avea calitatea de moștenitor la etapa când a cerut de la Primăria orașului Vadul lui Vodă să nu elibereze sumele bănești, până la eliberarea certificatului de moștenitor. Astfel, a respins punctul de vedere a acesteia susținut în cererea de chemare în judecată (f. d. 103).

Împotriva acestui act de dispoziție, intervenientul accesoriu Ciorba Raisa a declarat apel în termenul legal (f. d. 154). Referințe în întâmpinarea cererii de apel nu au fost depuse.

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 19 aprilie 2017, a admis apelul declarat de Ciorba Raisa, a casat hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 19 septembrie 2016 și a emis o hotărâre nouă de admitere a acțiunii (f. d. 149 – 155). Astfel, s-a decis încasarea de la Cabinetul avocatului „Stoianov Ludmila” în beneficiul Primăriei orașului Vadul lui Vodă suma de 9 852 lei.

La adoptarea soluției, instanța de apel a constatat situația de fapt determinată de prima instanța. Suplimentar, a fost reținut că, la 21 octombrie 2014, notarul public Temciuc Cristina a eliberat certificatul de moștenitor testamentar pe numele dnei Ciorba Raisa, atestând că este moștenitoarea averii indicate în testamentul cet. Chisnenco Liuba (f. d. 67, 153). Totodată, prin hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 18 martie 2015, s-a confirmat legalitatea certificatului menționat mai sus, care a fost contestat de Stoianov Liudmila (f. d. 68 – 72, 153).

Spre deosebire de prima instanța, Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău a aplicat art. 1444 alin. (1) și 1051 alin. (2) din Codul civil, motivând că intimații Primăria orașului Vadul lui Vodă și Cabinetul avocatului „Stoianov Ludmila” nu au prezentat probe veridice și pertinente, care ar demonstra pericolul unor pierderi pentru mandant sau pentru succesorii lui. În opinia instanței, primăria intimată a efectuat în mod pripit transferurile sumelor adjudecate. Or avocata Stoianov Ludmila a primit sumele bănești la 25 și 28 februarie 2014, însă conducerea primăriei a fost informată de Ciorba Raisa despre intenția de a încasa această sumă la 21 februarie 2014 (f. d. 154). Totodată, s-a stabilit că intimatul Cabinetul avocatului „Stoianov Ludmila” nu a justificat reținerea sumelor solicitate și nu a adus suficiente argumente cu privire la existența datoriei defunctei Chisnenco Liubovi față de acesta.

Prin urmare, Colegiul civil a reținut că speței deduse judecării sunt relevante prevederile articolului 1389 alin. (1) din Codul civil, ceea ce a implicat admiterea capătului de cerere referitor la returnarea sumei de 9 852 lei.

La 27 iunie 2017, Curtea de Apel Chișinău le-a expediat participanților la proces copia deciziei integrale din 19 aprilie 2017 (f. d. 156).

La 3 iulie 2017, Cabinetul avocatului „Stoianov Ludmila” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2017, solicitând casarea acesteia și menținerea hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 19 septembrie 2016 sau casarea ambelor hotărâri judecătorești cu dispunerea scoaterii cererii de pe rol în condițiile articolelor 265 și 267 din Codul de procedură civilă.

În motivarea ilegalității deciziei contestate, recurentul a afirmat că instanța de apel urma să se călăuzească la judecarea litigiului de dispozițiile articolului 390 din Codul de procedură civilă. Astfel, instanța nu și-a motivat poziția de respingere a concluziilor primei instanței întemeiate pe articolele 1030 și 1051 din Codul civil.

De asemenea, Cabinetul avocatului „Stoianov Ludmila” a subliniat că, temeiul juridic de a încasa suma adjudecată în cuantum de 9 852 lei, a fost dobândit de Ciorba Raisa la 3 martie 2015, însă dispozițiile hotărârii judecătorești din 3 decembrie 2012 au fost executate în februarie 2015. Prin urmare, cererea de substituie a moștenitoare a fost prezentată la 6 august 2014, cu 6 luni mai târziu de la încetarea procedurii de executare benevolă și cu 2 luni mai târziu de la încetarea împuternicirilor autorităților publice locale de a administra procedura benevolă de executare incontestabilă a plăților de la bugetul public.

Recurentul a sugerat că instanța de apel a aplicat articolul 1444 alin. (1) din Codul civil, care este străin de situația de fapt, întrucât la momentul executării hotărârii judecătorești nu fusese identificate de notar patrimoniul succesoral și nu a fost confirmat dreptul succesului în privința averii succesore.

În aceeași ordine de idei, se arată că instanța ierarhic inferioare a raportat greșit circumstanțele cauzei la prevederile articolului 1051 alin. (2) din Codul civil. De fapt, dintre avocat și client nu s-a negociat o clauză de încetare a raporturilor contractuale în legătură cu decesul sau incapacitate clientului. Mai mult, avocatul avea obligația să acorde asistență juridică până la soluționarea definitivă a cazului, inclusiv de a prezenta un titlu spre executare și a percepe mijloacele bănești.

Din punctul de vedere al recurentului, rezultă că decizia contestată îi lezează drepturile și libertățile fundamentale garantate de Constituția Republicii Moldova și actele internaționale la care Republica Moldova este parte, fiind un temei ce se încadrează în prevederile articolului 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă. Așadar, acesta a susținut că este îndreptățit să-și exercite dreptul la compensarea cheltuielilor pentru asistența juridică și costul onorariului în baza contractului de asistență juridică și mandatului, eliberat în interesele clientului Chisnenco Liubovi.

O altă observație a Cabinetului avocatului „Stoianov Ludmila” constă în aprecierea eronată în calitate de probă a certificatului de moștenitor, deoarece acesta nu reflectă un drept al moștenitorului de a beneficia de sumele încasate în temeiul titlului executoriu nr. 3ds-3/2014, 3 – 56/2012 și 3056/2013, care este un act distinct.

În aceeași ordine de idei, recurentul a invocat că instanța de apel a depășit competența jurisdicțională prin admiterea apelului unei persoane, care nu dispune de dreptul de a recunoaște sau a renunța la acțiune, de a cere executarea unei hotărâri judecătorești. De asemenea, instanța nu era în drept să examineze cauza în ordinea de apel fără implicarea Primăriei orașului Vadul lui Vodă.

Într-un final, Cabinetul avocatului „Stoianov Ludmila” a indicat că Primăria orașului Vadul lui Vodă nu este împuternicită să acționeze în interesul creditorului/moștenitorului procedurii de executare, fiind necesar aplicarea articolelor 265 și 267 din Codul de procedură civilă.

La 31 iulie 2017, în conformitate art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție a comunicat cererea de recurs Primăriei orașului Vadul lui Vodă și dnei Ciorba Raisa, informându-i că referința se depune în termen de o lună de la data primirii scrisorii. În mod corespunzător, dacă referința nu este prezentată în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia. (f. d. 176).

La 30 august 2017, intimata Ciorba Raisa și avocatul acesteia, Alexandru Chisnencu, au depus două referințe în întâmpinarea recursului, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil și neîntemeiat.

Intimatul Primăria orașului Vadul lui Vodă, prin referința promovată la dosar la 5 septembrie 2017, a cerut respingerea cererii de recurs și menținerea deciziei Curții de Apel din 19 aprilie 2017.

Examinând admisibilitatea recursului, conform articolului 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs formulată de Cabinetul avocatului „Stoianov Ludmila” este inadmisibilă, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Materialele cauzei dovedesc faptul că recursul nu a fost examinat anterior, fiind respectate, totodată, dispozițiile art. 430 din Codul de procedură civilă, cu privire la subiecții abilitați cu dreptul de a depune recurs.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei, rezultă că decizia integrală a instanței de apel din 19 aprilie 2017 a fost expediată în adresa părților la 27 iunie 2017 (f. d. 156), însă nu există dovada recepționării efective a acesteia de către participanții la proces. De fapt, recurentul a comunicat că a studiat conținutul acesteia la 28 iunie 2017 de pe portalul instanțelor judecătorești. Totuși, în lipsa unor înscrisuri pertinente, instanța de recurs nu poate constata cu precizie momentul de la care începe curgerea termenului de procedură pentru depunerea recursului.

Astfel, în atare situație și pentru a nu admite o ingerință disproporțională în dreptul de acces la justiție, dar având în vedere data expedierii deciziei contestate (27 iunie 2017), instanța de judecată constată că recursul declarat de Cabinetul avocatului „Stoianov Ludmila” este depus în termenul prevăzut mai sus.

Luând în considerare circumstanțele prezentate, instanța conchide că cererea de recurs nu poate fi respinsă ca inadmisibilă în baza temeiurilor prevăzute de art. 433 lit. b), c), d) din Codul de procedură civilă.

În continuare, audiind raportul verbal al judecătorului-raportor cu privire la încadrarea temeiurilor invocate în recurs în dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și având în vedere poziția formulată în referință, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată existența temeiului de inadmisibilitate prevăzut la art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Temeiurile declarării recursului sunt enumerate exhaustiv în alineatele (2), (3) și (4) ale acestui articol.

Rațiunea acestor dispoziții legale fundamentează ideea potrivit căreia judecarea recursului exercitat conform Secțiunii II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește doar problemele de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt. În aceste condiții, trebuie observat caracterul extraordinar al aceste căi de atac, la care se poate recurge doar în cazurile excepționale enunțate de dispozițiile art. 432 alin. (2), (3), (4) din Codul de procedură civilă.

Din acest punct de vedere, completul Colegiului își propune să verifice esența și temeiurile recursului, dar și argumentele privind caracterul nelegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO).

Instanța subliniază că în materie civilă Convenția nu garantează un drept de recurs, dar că o eventuală procedură de examinare a admisibilității acestuia face incident articolul 6 (a se vedea, *inter alia*, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), 13 ianuarie 2009, parag. 24; *Akaki Tchaghiashvili v. Georgia*, 2 septembrie 2014, parag. 34).

În plus, un stat care dispune de astfel de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii se bucură de principiile unui proces echitabil garantate de art. 6 alin. (1), în special de dreptul de acces la o instanță și de dreptul de a fi audiat. (a se vedea, *de exemplu*, *Erfar – Avef v. Grecia*, 27 martie 2014, parag. 39 – 40; *Lebedinski v. Republica Moldova*, 16 septembrie 2015, parag. 32).

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal al unei persoane poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, pentru că prin însăși natura sa, recursul trebuie reglementat de către stat, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere.

În acest sens, condițiile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea, *inter alia*, *Marc Brauer v. Germania*, 1 septembrie 2016, parag. 34; *Miessen v. Belgia*, 16 octombrie 2016, parag. 64).

În același timp, în jurisprudența sa consecventă, Curtea Europeană a precizat că interpretarea normelor de procedură reprezintă o chestiune de drept intern și ține, în principiu, de competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (*a se vedea*, *de exemplu*, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), *ibidem*, parag. 25; *Vučković și alții v. Serbia (excepții preliminare)*, 25 martie 2014, parag. 80; *Miessen v. Belgia*, *ibidem*, para. 70).

Astfel, în conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În același context, alin. (2) și (3) ale art. 432 din Codul de procedură civilă prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au condus sau ar fi putut conduce la soluționarea greșită a pricinii, în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară sau în cazul în care erorile comise au condus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin urmare, reglementările referitoare la formalitățile și termenele impuse de articolele 433 și 432 alin. (2)-(4) din Codul de procedură civilă urmăresc protejarea interesului părții, dar și competența asigurării interpretării unitare a legii de către

Curtea Supremă de Justiție. Aceste limitări urmăresc un scop legitim, îndeplinind cerințele securității juridice și buneii-administrații a justiției (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Beniamin Nersesyan v. Armenia*, 19 ianuarie 2010, parag. 22; *Erfar – Avef*, ibidem, parag. 41, *Marc Brauer*, ibidem, parag. 35; *Miessen*, ibidem, parag. 67; *Trevisanato v. Italia*, 16 decembrie 2016, parag. 36 - 37).

În speță, instanța observă că, în susținerea poziției sale, recurentul Cabinetul avocatului „Stoianov Ludmila” a invocat art. 432 alin. (2) lit. a) – c), alin. (3) lit. d), f), alin. (4), (5) din Codul de procedură civilă, așa cum este prevăzut, în mod obligatoriu, de art. 432 alin. (1) și 437 alin. (1), lit. f) din Codul de procedură civilă.

Completul judiciar notează că-i revine obligația de a verifica dacă argumentele recurentului, rezumate mai sus, întrunesc condițiile necesare pentru a declara admisibil cererea acestuia, inclusiv dacă normele de drept invocate în favoarea punctului său de vedere sunt incidente la soluționarea fondului cauzei.

În acest sens, instanța de judecată amintește că, la pronunțarea deciziei din 19 aprilie 2017, instanța de apel s-a călăuzit de articolele 1051 alin. (2), 1389 alin. (1) și 1444 alin. (1) din Codul civil, care sunt definiții pentru speță.

La acest capitol, criticile aduse de recurent în privința aplicării normelor de drept material indicate mai sus, precum și în privința celor de drept procedural, sunt abstracte și nu permit încadrarea lor în una din condițiile articolului 432 din Codul de procedură civilă.

În baza celor prezentate, completul Colegiului opinează că recurentul Cabinetul avocatului „Stoianov Ludmila” nu a adus suficiente argumente cu privire încălcările comise de instanța de apel, pe care le-ar fi considerat esențiale și ar putea obliga instanța de recurs să primească cererea acestuia spre examinarea în fond și, eventual, să caseze hotărârea judecătorească contestată. Prin urmare, temeiurile invocate nu sunt compatibile cu cerințele prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) din Codul de procedură civilă.

Un raționament subsidiar al instanței în susținerea poziției sale constă în faptul că recurentul reprezintă o formă de organizare a profesiei de avocat, fiind, de fapt, o persoană abilitată și calificată, conform art. 1 al Legii cu privire la avocatură, să pledeze și să acționeze în numele clienților lor, să practice dreptul, să apară în fața unei instanțe judecătorești sau să consulte și să reprezinte în materie juridică clienții lui. Astfel, acesta a fost în măsură să cunoască condițiile pentru admisibilitatea unei cereri de recurs, în baza modului de redactare a articolului 433 lit. a) în Codul de procedură civilă și interpretarea suficient de clară și coerentă a acestuia de Curtea Supremă de Justiție în jurisprudența sa constantă (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Trevisanato v. Italia*, ibidem, parag. 45).

Cât privește dreptul justițiabilului „de a fi audiat”, garantat de Convenție, instanța notează că obligația de a motiva o hotărâre judecătorească poate varia în

funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea, *inter alia*, *Helle v. Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag. 55; *Latourniere v. Franța*, 10 decembrie 2002, parag. 2; *Hansen v. Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag. 71 – 74). De fapt, în concepția instanței europene, art. 6 alin. (1) nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs, ca fiind „lipsit de șanse de succes” (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), ibidem, parag. 24; *Beniamin Nersesyanyan*, ibidem, parag. 23 – 24; *Akaki Tchaghiashvili*, ibidem, parag. 34 sau *Papaioannou v. Grecia*, 2 iunie 2016, parag. 45).

Mai mult, instanța observă că, *în principiu*, Cabinetul avocatului „Stoianov Ludmila” a formulat prezenta cerere după ce a beneficiat de o procedură contradictorie pe fond și a avut posibilitatea de a fi audiat de o primă instanță și de o instanță de apel, care au fost competente de a examina toate chestiunile de fapt și de drept relevante litigiului (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Levages Prestations Services v. Franța*, 23 octombrie 1996, parag. 48; *A. Menarini Diagnostics S.R.L. v. Italia*, 27 septembrie 2011, parag. 59; *Akaki Tchaghiashvili*, ibidem, parag. 34).

În sfârșit, în limitele impuse de art. 439 alin. (3) din Codul de procedură civilă, instanța conchide că recursul dedus judecății nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, adică nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, care ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicări eronate a normelor de drept material sau procedural din partea instanței judecătorești ierarhic inferioară.

Din aceste raționamente, completul Colegiului constată existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă. Deci, conjunctură stabilită mai sus confirmă că există un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit, iar, în viziunea instanței, însăși esența dreptului de acces la instanță nu a fost afectată.

În conformitate cu art. 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, având în vedere circumstanțele stabilite *supra*, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție decide în mod unanim că recursul declarat de Cabinetul avocatului „Stoianov Ludmila” nu ridică probleme de drept și nu poate fi acceptat spre examinarea în fond, urmând a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Cabinetul avocatului „Stoianov Ludmila”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Tamara Chișca - Doneva

Luiza Gafton